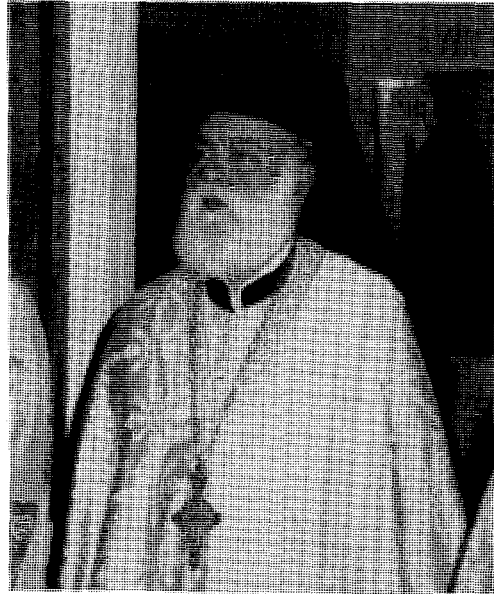

Αρχιμανδρίτης Φώτιος Κωνσταντινίδης 40 Χρόνια στην Υπηρεσία της Εκκλησίας και του Έθνους

Κωστή Κοκκινόφτα

Συμπληρώθηκαν στις 6 Ιουλίου, 40 χρόνια από τότε που ο Αρχιμανδρίτης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου Φώτιος Κωνσταντινίδης εντάχθηκε στις τάξεις του ιερού κλήρου της πατρίδας μας. Συνεχιστής μιας παράδοσης που θέλει τον Ορθόδοξο κληρικό να καθοδηγεί, να φρονιματίζει και να παρηγορεί τον λαό, ο π. Φώτιος συμπεριλαμβάνεται ανάμεσα σ' αυτούς που αναλώνουν τη ζωή τους στην υπηρεσία του Θεού και των συνανθρώπων τους. Από τα παλιά χρόνια άλλωστε την Ορθόδοξη μας εκκλησία υπηρέτησαν πολλοί Ιεράρχες, μα και απλοϊκοί παπάδες, που με τη βαθειά βιωματική τους πίστη, τις προσωπικές τους θυσίες και την αυταπάρνηση τους ενδυνάμωναν τους Χριστιανούς, διασώζοντας έτσι την εθνικοθρησκευτική ταυτότητα του Γένους. Τις περισσότερες φορές η προσωπική ιστορία του καθενός, δεν έχει τίποτε άλλο παρά να επιδείξει μια διαρκή έγνοια και αγωνία για το καλό του λαού, και να παρουσιάσει παράλληλα μια ασυμβίβαστη προσωπικότητα που διεξήγαγε ένα σκληρό αγώνα για την ελευθερία και τη Χριστιανική τελείωση του λαού.

Ο Φειδίας Κωνσταντινίδης, όπως ήταν το λαϊκό όνομα του π. Φωτίου, γεννήθηκε στις 2.4.1927 στο ιστορικό προάστιο της Λευκωσίας Στρόβολο, γενέτειρα του Εθνομάρτυρα Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, από πιστούς και ενάρετους γονείς τον Σόλωνα του Αντωνίου και την Ελένη το γένος Χαράλαμπος Καραϊσκού, οι οποίοι ενεφύσησαν από μικρής ηλικίας την αγάπη προς την Εκκλησία και την πατρίδα. Φοίτησε αρχικά στο Δημοτικό σχολείο της γενέτειρας του και στη συνέχεια στο Παγκύπριο Γυμνάσιο, που την εποχή εκείνη είχε τη

φήμη του αρτιώτερου σχολείου στο νησί. Μετά την αποφοίτηση του από αυτό ανεχώρησε για την Αθήνα για σπουδές στην Ιατρική, όπως ήταν η επιθυμία των γονιών του. Αλλά «άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε Θεός κελεύει,» ο μετέπειτα Αρχιμανδρίτης Φώτιος Κωνσταντινίδης σπούδασε Θεολογία, έχοντας αποφασίσει να υπηρετήσει τους υπόδουλους στους Άγγλους αποικιοκράτες, συμπατριώτες του από τον τομέα αυτό. Η ολοκληρωτική του όμως αφιέρωση στην υπηρεσία του Θεού και των ανθρώπων πραγματοποιήθηκε στα 1952 όταν απεφάσισε την ένταξη του στον ιερό κλήρο. Έτσι όταν ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ο Γ' βρέθηκε στην Ελλάδα, σε μια από τις πολλές του προσπάθειες για προώθηση του Κυπριακού προβλήματος, τον χειροτόνησε σε διάκονο

στις 6.7.1952 στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Καλλιπόλεως Πειραιώς. Στην Ελληνική πρωτεύουσα παρέμεινε για 16 μήνες ακόμη υπηρετώντας ως διάκονος στον Ιερό Ναό του Αγίου Χαραλάμπους Ηλυσίων Αθηνών. Στο μεταξύ στα 1953 ολοκλήρωσε τις Θεολογικές του σπουδές.

Στην Κύπρο την περίοδο αυτή άρχισαν οι προετοιμασίες για την έναρξη του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του 1955-59. Η Εκκλησία που διεδραμάτισε σημαίνοντα ρόλο στον αγώνα για την αποτίναξη της Αγγλικής αποικιοκρατικής διακυβέρνησης και της ενσωμάτωσης του νησιού στον Εθνικό κορμό είχε ανάγκη κάθε της μέλους και ειδικά των κληρικών της. Έτσι ο π. Φώτιος επέστρεψε στην ιδιαίτερη του πατρίδα, οπότε και χειροτονήθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο τον Γ' σε πρεσβύτερο και χειροτονήθηκε σε Αρχιμανδρίτη στις 16.5.1954 στην Εκκλησία της Αγίας Ζώνης στο Βαρώσι. Είναι μόλις 27 χρονών και στρατευμένος ολόψυχα στον αγώνα που διεξάγει ο Ελληνισμός του νησιού για εθνική δικαίωση. Υπηρετεί ως Ιεροκήρυκας στην Αρχιεπισκοπή που είναι εντεταλμένος να κηρύττει τον Χριστό και την Ελλάδα σε κάθε χωριό και ενορία της περιφέρειας του. Στο μεταξύ ξεκινά την 1 Απριλίου 1955 ο αγώνας της ΕΟΚΑ για την απελευθέρωση της Κύπρου. Τα κηρύγματα και η πολυδιάστατη εθνική του δράση ενοχλούν τους Άγγλους αποικιοκράτες που στις 14.9.1957 τον συλλαμβάνουν σύμφωνα με τον «περί προσωπικότητας νόμον» που εξέδωσε τότε η Αποικιοκρατική Κυβέρνηση. Αλλά από τις φυλακές συμβάλλει με κάθε τρόπο στην αναπείρωση του εθνικού φρονήματος του λαού. Στις αποικιοκρατικές φυλακές ο π. Φώτιος παρέμεινε για δυο σχεδόν χρόνια, ζώντας σε άσχημες συνθήκες διαβίωσης.

Απελευθερώθηκε στις 22.2.1959 μετά την υπογραφή των συμφωνιών Ζυρίχης και

Λονδίνου που συνέβαλαν στη δημιουργία του ανεξάρτητου Κυπριακού κράτους.

Μετά την απελευθέρωση του ο π. Φώτιος Κωνσταντινίδης συνεχίζει να υπηρετεί ως πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Δικαστηρίου και ως Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, διακονήματα τα οποία από το 1954 μέχρι το 1973 εξήσκασε με ιδιαίτερη επιτυχία. Παράλληλα ως Ιεροκήρυκας της Αρχιεπισκοπής αναπτύσσει ένα πολυδιάστατο ποιμαντικό έργο. Επισκέπτεται διάφορες κοινότητες όπου λειτουργεί, κηρύττει και ενισχύει το λαό. Περιοδεύει συνεχώς και δημιουργεί ισχυρούς πνευματικούς δεσμούς τόσο σε προσωπικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο. Εκεί που πραγματικά αφιερώνει μεγάλο μέρος από την πολυδιάστατη του δραστηριότητα είναι στην υπηρεσία των στρατευομένων παιδιών τόσο της Κύπρου όσο και της Ελλάδας. Επισκέπτεται σχεδόν όλα τα στρατόπεδα του νησιού, εξομολογεί και κηρύττει, συμβουλεύει και καθοδηγεί. Η ηγεσία του στρατεύματος εκτιμώντας την όλη του προσφορά τον τιμά με πολλές τιμητικές διακρίσεις. Αναφέρονται ενδεικτικά οι τιμητικές διακρίσεις που του απένειμε η Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, η Στ' Μεραρχία Πεζικού της Ελλάδας καθώς και η Σχολή Εθνικής Αμύνης.

Το συνολικό του έργο συμπληρώνει ένα ιδιαίτερα αξιόλογο συγγραφικό έργο που αποτελείται από μεγάλο αριθμό μελετών διασκορπισμένο στις εφημερίδες και στα περιοδικά του νησιού, καθώς και από 16 βιβλία που εξεδόθησαν και τα οποία καταξιώνουν τον Αρχιμανδρίτη Φώτιο Κωνσταντινίδη ως ένα από τους σημαντικότερους συγγραφείς πνευματικών βιβλίων στον τόπο, και ως ένα από τους πολυγραφότερους Κυπρίου κληρικούς. Τα 16 αυτά βιβλία είναι τα ακόλουθα:

1. Η Θυσία του Εθνομάρτυρος Κυπριακού (1961)

2. Ο Λόγος Δημητρίου του Αργυροκόπου κατά του Αποστόλου Παύλου εν Εφέσω (1961).
3. Η θρησκευτική ζωή μας πίσω από τα κάγκελα της φυλακής (1962)
4. Ο Ιησούς και οι συμπατριώται του (1962)
5. Εθνικά προσφωνήσεις (1962)
6. Μνημόσυνα ηρώων του Κυπριακού Απελευθερωτικού αγώνος (1963)
7. Ο Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Μαχαιριώτης (ειψημισμένος Ηγούμενος Μαχαιρά) και το έργο του (1964).
8. Χριστιανικοί Αντίγαλοι από το νησί της Αιγίνης (1966)
9. Η επί Ορκωμοσία τελετή εις την Κυπριακήν Εθνοφρουράν (1966)
10. Ειδική τελετή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού εν τοις στρατοπέδοις (1968)
11. Ο ιδρυτής και προστάτης της Κυπριακής Εκκλησίας Απόστολος Βαρνάβας (1971)
12. Ανδρέας ο Πρωτόκλητος. Ο βίος, η πολιτεία και το έργο του ενδόξου τούτου τέκνου της εκκλησίας (1971).
13. Ο Μέγας Οικουμενικός Πατριάρχης Αθηνάγορας (1972)
14. Ο Άγιος Σπυρίδων επίσκοπος Τριμυθούντος ο θαυματουργός (1972)
15. Οδηγοί προς Κύριον (ομιλίες εις εορτάς Αγίων) (1973)
16. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Γ' και ο Ιερός Κλήρος (η αμοιβαία αγάπη των) (1977).

Ασφαλώς πολύ περισσότερα και εκτενέστερα θα μπορούσαν να λεχθούν για τη ζωή και τη δράση του π. Φωτίου. Περιοριζόμαστε

όμως σ' αυτά και θα επανέλθουμε σε μεταγενέστερο χρόνο με ολοκληρωμένη σκιαγράφιση της προσωπικότητας και της δράσης του.

Κλείνοντας το σχόλιο μας αυτό για την 40χρονη παρουσία στον ιερό κλήρο του π. Φωτίου Κωνσταντινίδη να αναφέρουμε και την μεγάλη του αγάπη προς τον Μέγα Φώτιο, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, του οποίου φέρει και το όνομα. Με την έγκριση μάλιστα και την ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου ανεγείρει, αναλαμβάνοντας εξ' ολοκλήρου τις δαπάνες, παρεκκλήσι προς τιμήν του Αγίου Φωτίου στο Μοναστήρι του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στον Αναλυόντα. Από ότι γνωρίζομε ίσως ο ναός να είναι και ο μοναδικός ναός με όλο τον Ορθόδοξο χώρο που είναι αφιερωμένος στον Ιερό Φώτιο.

Η ενθύμηση της προσωπικότητας του Αγίου Φωτίου που τιμάται από την εκκλησία μας στις 6 Φεβρουαρίου αποκτά στις μέρες μας ιδιαίτερη σημασία, σε μια εποχή που η ορθοδοξία βάλλεται ποικιλοτρόπως από τους παπικούς και ειδικά στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Γιατί οι αγώνες του Αγίου Φωτίου κατά των Λατινοφρόνων και η απαρασάλευτη του πίστη ήταν που έσωσαν την Ορθή πίστη και το λαό. Το 1991 μάλιστα είχε ανακηρυχθεί από την Εκκλησία της Ελλάδας ως έτος Ιερού Φωτίου και έγιναν προς τιμήν του λαμπρές εκδηλώσεις. Έτσι και ο π. Φώτιος Κωνσταντινίδης μας υπενθυμίζει ποικιλοτρόπως την προσωπικότητα και τη διδασκαλία του μεγάλου αυτού Αγίου.

Ευχόμενοι στο π. Φώτιο δύναμη, αντοχή και σθένος, υγεία και συνέχιση του πνευματικού και εθνικού του έργου κλείνομε το κείμενο μας αυτό που γράφεται με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 40 χρόνων από τότε που εντάχθηκε στον ιερό κλήρο της πατρίδας μας. Αρχιμανδρίτη Φώτιε Κωνσταντινίδη, τις ευχές σας.